

Her Şiir Yalnızlığa Merhem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Mart 2024

Metruk bir gezegen b/ellemişin yüreğimi bilmeden de muadili olduğum sevgimin uzamında kayıtlı sancılı doğumun ertesi doğacakmışçasına güneş ilk ve son kere benim için.

D/ağlandığı kadar iklimin, uyruğu hüznün
Bol keseden sevebilme yeti' m ile
Yetim düşlerin kaynakçasıdır bende
Dinmeyen bu sevgi

Nakşiyım evrenin sere serpe gök kuşağında
Saklı o gizemli tanrı adeta
Buyruk verdiğinde kalemin tanrısı ilham perime
Bağdaş kurup da oturduğum
Telli duvaklı düşlerine çocuk gelinin
Rahmet yağdığı kadar da
Ütüsüz duvağında saklı mıdır söyle yalnızlığın ırkı
Ve ön sözü ölümün...

Sebilinde hüznün sarpa saran aşkı kıyamet
Üzümünü yediğim bağınyı sorduğum

Hayra alamet bir masaldandır firarım
İçimin dingin tarhında saklıyım
İç içe geçen yer ve gök kubbe
Saltanatını sürdüğüm yastayım
Ve babamın öldüğü yaşta
Akan yaşın endamında biriken su misali
Aşkın evhamı ile şerh düştüğüm asalet
Hem asalım hem asi/
Hem sayısalım hem sözel acılarımdan
Sökün ederken şiir

Kazıdığım ellerimle savuramadığım
Ölü toprağı üzerimden ve yüzümden dökülen
Bin parça acının defteri keberi misali
Kibirli insanlığın nazarında nakşeden
Dumanlı satırlarım
İçimde esen keşişe gönderme yaptığım
Rüzgârın, sev gücünde asılı kaldığım

Her şiir yalnızlığa merhem
Her aşk kabaran nehir gibi içimde saklı öfkem
Bir batında doğarmış meğer aşk ve hüsrân
Açılmaz kapıların akça pakça tenine delalet
Sayfaya sapladığım pergelin ölümcül gücü
Serenatlarsa misafir ruhumdaki yılkı atına
Eşlik eden dirayetim ve sancağım
Dikilesi adeta toprağa...

Kale duvarlarına asılı acının rövanşında
Matemin dibini görmekle eş değer
Bir mikado çöpü daha eksildi bedenimden
Bedevi aşkın müsebbibi
Şiirlerimle diktiğim söküklere biri daha baş koydu
Ölüme
Dipçığı kalemin
Ruhsatsız bir tabanca misali
Her bastığımda namluya
Yeniden dirilişin akıbeti

Yâdında dünün varsa yoksa
Şiirler ağırlar yüreğim
Ağrıma gitse bile
Bağrıma bastığım sözcüklerin
Kıvancı ve püsküren her kıvılcım
Geldim işte bir şiirin daha sonuna
S/onsuzluk saklı iken şiirin durağında
Her sus payı söylemdir sana ithaf ettiğim
Kırgın yüreğimin kim bilir kaçınıcı dalyası
Balyalarca duyguyu kendinden men ettiğim...